

Devítky se loučí 2010 – 2019

Pasování na čtenáře
Hádejte, co čteme?

Hurá, svačina!
To nejlepší ve škole
i na výletě.

Fotbal,
to je hra...

„Učíme se“
stále a všude...

Ve škole
je každý rád

aneb super den
na školním hřišti.

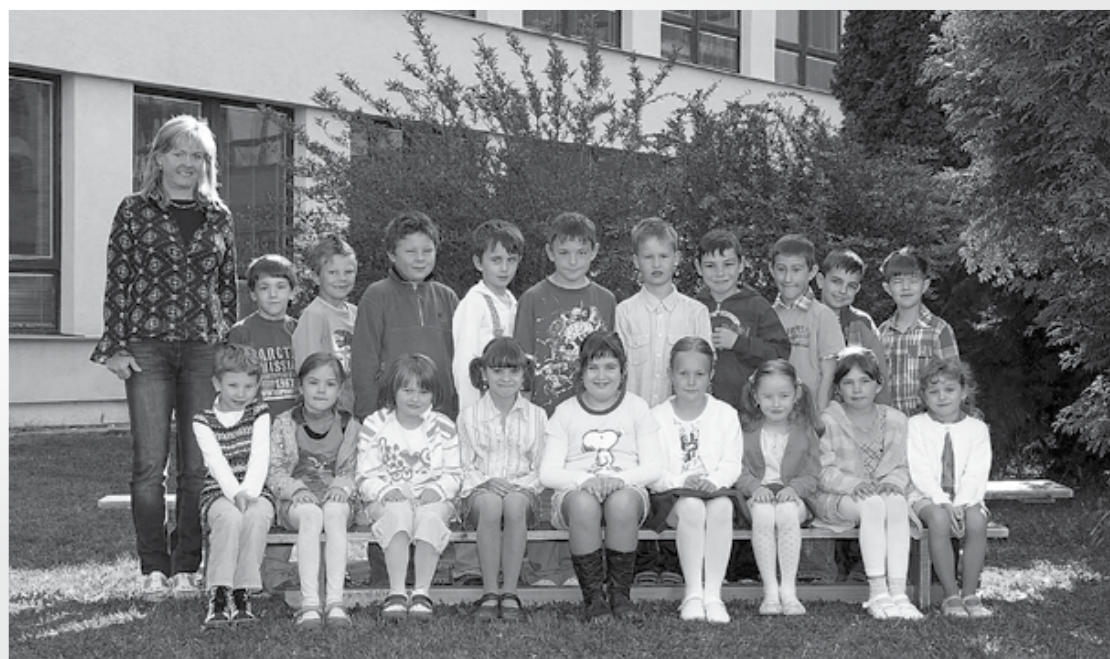
Cesta do pravěku

Naše návštěva
v archeoparku Všestary.

Takto jsme začínali...

naše první školní fotografie

Základní škola Sezemice 2010 - 2011

Základní škola Sezemice 2010 - 2011

Reportáž...

aneb co jsme zde zažili

Škola v přírodě

Ve čtvrté třídě jsme jeli na školu v přírodě. Dorazili jsme do Zubří u Nového Města na Moravě. Zpočátku nás vystrašilo, že jídelna je mimo budovu a že v deštivých dnech budeme muset ujít několik desítek metrů, abychom se tam dostali. Začali jsme vykládat kufry a nosit je do chaty. Pokoje byly většinou po třech. Když jsme se nastěhovali, začalo pět dnů pobytu v přírodě.

Počasí bylo skvělé. Chodili jsme na procházky a hráli různé hry. Třetí den nás čekala stezka odvahy. Paní učitelka Enderová nás přišla vzbudit na pokoj a zeptala se, jestli chceme jít. Nevím jak ostatní, ale já jsem se bál. Nejdříve šla 4. A a potom my ze 4.B. Divil jsem se, že se všichni vrací se všemi částmi těla :). Nakonec přišla řada na mě. Potom jsem si uvědomil, že to zase tak hrozné nebylo. Až na rozbitý lustr a prokopnuté dveře se našťěstí nic horšího nestalo a domů jsme se vrátili nabití kladnými emocemi a skvělými zážitky.

Jaroslav Kašpar, Alex Topinka 9. B

Adaptační kurz

Na začátku šesté třídy jsme se zúčastnili adaptačního kurzu v Malé Úpě. Byli jsme ubytováni v penzionu Blesk. Na adaptačním kurzu jsme se všichni seznamovali s novými spolužáky, hráli hry a užívali si celý pobyt. Chodili jsme na dlouhé procházky. Při procházkách jsme hráli hry, povídali si a hlavně si užívali krásnou přírodu Malé Úpy. Jednoho dne jsme se také vydali na náročný výlet. Tím výletem byla výprava na Sněžku. Byla velmi fyzicky náročná, ale úžasná. Po večerech jsme hrávali hry a až do dlouhých večerních hodin jsme si povídali. Adaptační kurz se nám pomalu blížil ke konci a paní učitelky pro nás připravily zábavný večírek. Paní učitelka Kaplanová nám dělala toho nejlepšího DJ. Všem se nám večírek líbil. Následující den jsme se začali balit a těšit se domů. Adaptační kurz jsme si velmi užili a byli jsme šťastní, že jsme poznali nové spolužáky.

Karolína Bláhová, Eliška Štěrbová, Jakub Šmarda, Zdeněk Faltýnek, 9. A

Pobyt na horách

Příjezd byl velice rychlý a hned potom jsme se začali seznamovat. Hráli jsme hry (např. molekuly, karty, ping pong). První den jsme jeli lanovkou na Růžovou horu, kde byly borůvky. Uchvátily nás malé borovičky kleče. Ve středu jsme šli na Sněžku pěšky. Výstup na Sněžku byl těžký a náročný, ale přesto jsme to zvládli. Na Sněžce jsme se skoro všichni fotili. Potom jsme se tam občerstvili pitím a jídlem a vyrazili nazpátek do penzionu na večeri. Další den jsme šli po pohádkové cestě. Ve čtvrtek jsme měli diskotéku. Bylo to tam moc super.

Vanesa Kieu, Jana Žáčková, Martin Kubizňák, 9. A

Archeopark Všestary

Cesta byla příjemná. Když jsme dorazili na místo, tak jsme nejprve měli prohlídku budovy, kde byla různá pravěká období. Když jsme prošli všechny expozice, přemístili jsme se ven. Venku na nás čekalo velké překvapení v podobě možnosti si zkusit různé rukodělné práce. Moc nás to bavilo a moc jsme si to všichni užili. Na konci prohlídky nás asi nejvíce potěšila možnost si něco zakoupit, zejména nanuky. Byl to hezký zážitek.

Lucie Horáková, 9. A

Lyžařský výcvik

Nastal ten čas, kdy jsme jako žáci 7. ročníku vyrazili na lyžařský výcvik do hor. Byli jsme ubytováni na chatě Karolínka na Benecku v Krkonoších. Chodili jsme každý den na sjezdové lyže a na běžky. Ve středu jsme měli celodenní výlet na běžkách. Šli jsme se podívat po Krkonoších na krásnou zimní přírodu. Na konci výletu nás čekal jeden velký kopec, který jsme nakonec všichni zdolali. Lyžák skončil a nám došlo, že jsme se sprátelili mnohem víc než kdysi.

Monika Tichá, Petra Voženílková 9. B

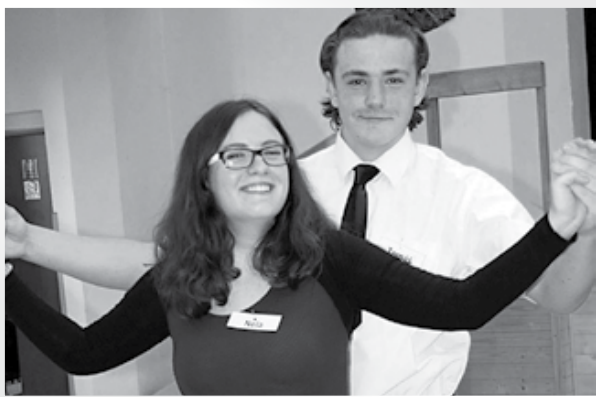
LVK 2017

V zimních měsících se naše a vedlejší třída - tehdy v sedmém ročníku - vydala na lyžařský kurz do Krkonoš na Benecko. Ubytovali jsme se na chatě Karolínka a kurz mohl začít. Pádů za ten týden nebylo rozhodně málo, ale přeci jen se to obešlo bez úrazu, tedy až na bolavé nohy z lyžařských bot. Dopoledne bylo věnováno lyžím sjezdovým a odpoledne běžkám. Zdatnější jezdci jezdili na sjezdovce Kejnosa a ti méně zdatní na HSK. Na běžky jsme chodili, podle učitelů kousek - podle nás šíleně dlouhou štreku z kopce - na upravenou trasu. V kolektivu, ve kterém jsem tehdy byla, se nikomu na odpolední běžky nechtělo. Večerní aktivity byly věnovány společenským hrám, sledovali jsme fotky pádů za onen den nebo koukali na film o carvingových lyžích. Všichni na tento kurz rádi vzpomínáme.

*Michaela Třešňáková, Eliška Moravcová,
Sára Tomášková, Nela Koubková, 9. A*

Taneční – 8. ročník

Taneční byly velmi zajímavé a hodně jsem se tam naučil. Ten, kdo tam nechodil, tak přišel o hodně, neboť byla legrace a většinou se tancovalo s pěknými dívkami. Velice se mi líbilo, že všichni kluci byli v saku a holky v šatech. Večer před závěrečnou zkouškou jsem byl nervózní a nemohl jsem spát. Druhý den, když už jsme měli být na radnici, tak nikdo nemohl uvěřit, jak rychle to uteklo.

A pak to přišlo. Začali přicházet lidé a všichni si říkali - hlavně v klidu a nepokaz to. A najednou byl konec. Naučili jsme se nové tance a poznali se i jinak než jen ve školních lavicích.

Tomáš Šmarda, 9. A

Běžák

V deváté třídě jsme obě třídy strávily pět dnů na chatě Rusalka v Krkonoších v Malé Úpě. Naše třída 9. A chtěla na turistický kurz, ale 9. B chtěla na lyžařský kurz. Bylo nespočet hádek o tom, jestli se vůbec někam pojede. Nakonec se udělal zvláštní kompromis, že pojedeme na tzv. Běžák. Ten pobyt spočíval v tom, že se bude odpoledne procházet a dopoledne běžkovat. Vyrázili jsme ráno 18. 3. v 8:30 autobusem. Všichni jsme se velice těšili a nemohli jsme se dočkat, až tam budeme.

Když jsme konečně dorazili na dané místo, ubytovali jsme se a po chvíli jsme šli dolů na oběd. Vařili velice dobře, takže jsme si nestěžovali. Chata byla veliká a hlavně krásná. Byla tam i vířivka, kterou jsme s kamarádkami hned vyzkoušely. Měli tam hodného psa jménem Ben. Kuchaři byli velmi sympatičtí. Na snídani jsme měli být dole v 8:00. Snídaně jsme tam milovali, každé ráno byl švédský stůl. Pokaždé jsme se přejedli. Po snídani nám paní učitelky řekly, co bude za program. Vždy se chodilo po snídani běžkovat. Někteří neběžkovali, tak se procházeli. Krajina tam byla nádherná. Když jsme dorazili na chatu, šli jsme hned na oběd. Po obědě jsme se dozvěděli program na odpoledne. Poté jsme měli odpolední klid. Jak odpolední klid skončil, vyrazili jsme se všichni někam projít. Přišli jsme akorát na večeri. Poté jsme měli zase chvíli času na odpočinek a po večerech jsme hráli v jídelně společenské hry. Jelikož nás brzy čekaly přijímačky, tak jsme se buď po večeri, před večeri nebo po obědě připravovali na přijímačky. Samozřejmě

nás paní učitelky dobře připravily. Rychle to uteklo, protože jsme si to všichni užili.

*Eliška Moravcová, Sára Tomášková,
Nela Koubková, Michaela Třešňáková, 9. A*

Běžkařský kurz 2019

Celé plánování začalo někdy v průběhu října. Odjeli jsme jenom díky zařizování a velké trpělivosti našich třídních učitelek. Vyrázili jsme 18. března většina 9. B a 9. A s třídními učitelkami Radkou Svatoňovou a Olgou Doskočilovou a s paní učitelkou Menclovou a Valentovou.

Naše chata Rusalka se nacházela v Dolní Malé Úpě ve Spáleném Mlýně. Obtěžkáni běžkami a batohy jsme se od autobusu dobelhali k chatě a ubytovali se. Chata byla vybavena vířivkou, kterou mnoho z nás využilo. Přijeli jsme na oběd a po malém odpočinku jsme už šli na běžky. Vrátili jsme se na večeri, po které přišlo na řadu stručné popsání denních aktivit a také cvičný test na přijímací zkoušky. Každý den ráno jsme první polovina vyrazili na běžky a druhá polovina nás následovala pěšky. Odpoledne jsme chodili na procházky, koulovat se nebo jsme jezdili na sánkách. Každý večer jsme trénovali na přijímací zkoušky cvičné testy. Poslední den nás paní učitelky po náročné procházce skrz Krkonošský národní park vzaly do restaurace na pohár. Myslíme si, že pro všechny to byl výlet, který byl nejvíce naplněn vtipnými situacemi a zážitky. Byli jsme velice rádi, že jsme měli možnost v 9. třídě jet v zimě na vícedenní výlet. Moc jsme si to užili.

Denisa Izáková, Nela Němcová, 9. B

Exkurze do čističky odpadních vod

V úterý 30. 4. 2019 jsme se zúčastnili exkurze v ČOV Rybitví v Pardubicích. Když jsme přijeli na místo, čekali na nás před budovou průvodci, kteří nás přivítali, rozdělili jsme se do skupin a šli jsme na prohlídku areálu. Naše paní průvodkyně nás nejprve vzala pod nádrže, kde nám řekla, jak ČOV funguje, jak se rozděluje a také plno zajímavostí. Poté, co jsme prošli pod nádržemi a kousek areálu, jsme se šli podívat k čističce odpadu z kanálů. Musíme říct, že to tam nevonělo úplně nejlépe, a ten, kdo neměl silný žaludek (jako já - Anna :D), zůstal raději venku - ale na ten zápach nikdo z nás asi nezapomene. Naše konečná zastávka byla u tří nádrží, ve kterých se filtrovala, čistila a upravovala voda k dalšímu použití. Co bylo zajímavé, že kdyby někdo do té vody spadl, tak půjde ihned ke dnu - v té vodě se nedá plavat, protože je v ní hodně vzduchu

a fyzika to prostě nedovolí... Exkurze byla zajímavá, dozvěděli jsme se plno nových informací a jako třída máme za sebou další super společně strávený čas!

Anna Ehrenbergerová, Veronika Krupicová, 9. B

Kurz zvládání mimořádných situací I.

Dne 7. 5. 2019 jsme se zúčastnili kurzu zvládání mimořádných situací, který se konal na naší škole. Hned po zahájení akce jsme se rozdělili do skupin, ve kterých jsme obcházeli stanoviště, kde nás učili jak zasahovat při první pomoci. Potom, co jsme si prošli všechna stanoviště, se konal simulovaný teroristický útok, při kterém jsme si vyzkoušeli na vlastní kůži jak se chovat a zkusili si věci, které jsme se na stanovištích naučili. Jsme rádi, že jsme se mohli zúčastnit této akce a přiučit se něčemu, co by se nám v životě mohlo hodit při záchraně druhého.

Pavel Reinberk, Jan Raděj, 9.B

Kurz zvládání mimořádných situací II.

V úterý 7. května jsme ve škole měli projekt o první pomoci a jak se zachovat v krizových situacích. U jednotlivých stanovišť jsme si vyzkoušeli, jak zabalit zraněného člověka do izotermické folie, první pomoc při krvácení a resuscitaci. Dále jsme zkoušeli vyrobit lehátko pro zraněného na jeho přepravu. V další části jsme měli vybrat z různých předmětů, co bychom si měli vzít s sebou při havárii nebo katastrofě, např. doklady, peníze, vodu, jídlo a suché oblečení. Také jsme se učili, jak se zachovat při vlastní nebo při cizí autonehodě, např. vzít si na sebe reflexní vestu, na silnici za auto umístit reflexní trojúhelník atd. Řekli jsme si také, jak má vypadat telefonát na linky tísňového volání. Probírali jsme, jak reagovat na teroristický útok nebo přepadení. Poté jsme si to i prakticky vyzkoušeli. Podle mě byl projekt užitečný nejen pro nás, ale i pro učitele.

Eliška Bubeníčková, 9. A

Když se řekne... anketka pro všechny

Když se řekne školní jídelna

Prvňák: „Ve školní jídelně mně velmi chutná.“

Pan učitel Jaroslav Švadlenka: „Vybaví se mi dietní jídlo.“

Paní učitelka Ivana Menclová: „Jídlo se zlepšilo, chutná mi to.“

Jana Žáčková: „Moc mi tam chutná, ocenila bych all inclusive.“

Prarodič: „Školní jídelnu jsem nikdy moc neřešila, protože mi chutná všechno“.

*Karolína Bláhová, Eliška Štěrbová,
Jakub Šmarda, Zdeněk Faltýnek, 9. A*

Když se řekne... střední škola

Žák – Magda Štěpánková 3. A: „Praxe.“

Učitel – Mgr. Pavel Firman: „Pod pojmem střední škola se mi až na latinu vybaví pohoda.“

Žák – Míša Horváthová 6. A: „Vzdělání.“

Žák – Lukáš Kařízek 9. B: „Noví kamarádi.“

Rodič – Petra Tomášková: „Studentský život, svoboda a přátelství.“

*Sára Tomášková, Michaela Třešňáková,
Eliška Moravcová, Nela Koubková, 9. A*

Co vás napadne, když se řekne škola?

Cizinec – teachers

Sestra – mučení

Učitelka – velká budova

Babička – důležitá věc do života

Aleš Škrobal – kamarádi

*Adrian Mareček, Martin Kořínek,
Jakub Remeš, Aleš Škrobal, 9. A*

Když se řekne... škola

Žákyně 8. třídy – zábava

Žákyně 8. třídy – učení

Ředitel školy – zaměstnání

Učitel – školní jídelna

Bratr – učení

Rodič – učení, noví přátelé

*Vanesa Kieu, Jana Žáčková,
Martin Kubizňák, 9. A*

Rozhovor...

na co jsme se chtěli zeptat

Rozhovor s prvňákem a deváťákem

PRVŇÁK...

(LADISLAV HALDA – 1. A)

Těšil ses do školy?

Ne.

Co sis sbalil na první den do školy?

Psací potřeby, svačinu, pití.

Jaká je tvoje oblíbená hodina?

Matika, výtvarka, pracovní činnosti.

Máš rád paní učitelku třídní?

Ano.

Čeho ses nejvíce bál?

Spolužáků, učení.

Chutná ti jídlo ve školní jídelně?

Některé.

Bojíš se starších žáků ve škole?

Moc ne.

Máš úctu k deváťákům?

Ano.

Líbil se ti tenhle rozhovor?

Ano.

DEVÁŤÁK...

(MONIKA TICHÁ – 9. B)

Těšila ses do školy?

Ne.

Co sis sbalila na první den do školy?

Mobil, klíče, peněženku.

Jaká je tvoje oblíbená hodina?

Voňná.

Máš ráda paní učitelku třídní?

Víc než kteroukoli jinou.

Čeho ses nejvíce bála?

Toho, že ve škole budu trčet dlouho.

Chutná ti jídlo ve školní jídelně?

Jak kdy...

Bojíš se starších žáků ve škole?

Jsem nejstarší...

Máš úctu k deváťákům?

Ne.

Líbil se ti tenhle rozhovor?

Samozřejmě.

Nela Němcová, Denisa Izáková, 9. B

Rozhovor s paní učitelkou

Lucií Dlouhou

Proč jste se stala učitelkou?

Mám ráda práci s mladými lidmi a lidmi, kteří ještě mají potenciál.

Jaký byl váš první pocit, když jste viděla naši třídu?

To si nepamatuji, v podstatě nemám první dojem, splyývá mi to. Ale jinak první pocit byl dobrý, hezky se mi tam pracovalo... na začátku roku.

Jaké jiné povolání jste měla, než jste se stala učitelkou?

Já jsem vždy podnikala, takže máme firmu a v ní se starám

o zahraniční klientelu. Pořád jsem trochu překládala, trochu učila a podnikala.

Byla jste někdy v anglicky mluvící zemi? Případně v které?

Byla jsem v Anglii, žila jsem tam nějakou dobu.

Jak dlouho?

Asi půl roku.

Jak dlouho učíte angličtinu?

Asi od roku 2008, takže 11 let.

Sára Tomášková, Michaela Třešňáková,
Nela Koubková, Eliška Moravcová, 9. A

Rozhovor s paní učitelkou

Krátkou

Učila jste i někde jinde než na naší škole? Jestli ano, líbilo se Vám tam a chtěla byste se tam vrátit?

Učila, učila jsem v Polabinách na trojce, líbilo se mi tam moc, vrátit bych se chtěla, ale bohužel člověk do stejné řeky znovu nevstoupí.

Je těžké komunikovat se žáky?

Rozhodně není, pokud umí česky, tak se domluvíme. :-)

Měla jste někdy chuť přestat učit?

Měla, ale nikdy to nebylo kvůli žákům.

Co máte na této práci nejraději a co naopak nesnášíte?

Nejraději učím a mám ráda, když mají žáci otevřené oči, radost z toho, že něco nového umí, a co nesnáším, je administrativa.

Byla jste s námi za ty čtyři roky, co jste nás učila, spokojená?

Byla, tak jak už to ve škole bývá, někdy míň, někdy víc, někdy úplně, prostě tak, jak škola jde.

Budete na nás vzpomínat?

Budu. A ráda vzpomínám na všechny žáky, které jsem odučila a udělá mi radost, když přijdou, ukážou se a vidím, jak se dál rozvíjejí, učí a jde jim třeba i nová práce, studium a tak dále...

Děkujeme paní učitelce Marii Krátké za rozhovor

Bára Ticháčková, Matyáš Fiala 9. B

Rozhovor se

Zdeňkem Faltýnkem,

žákem 9. B

Jaké jídlo máš nejraději?

Moje nejoblíbenější jídlo je pizza.

Co rád děláš?

Koukám na film.

Co ti dala škola?

Přihlášku na střední školu.

Který předmět tě nejvíc bavil?

Matematika a volná hodina.

Jaký máš názor na svoji třídu?

Kdybychom měli vlastní kapelu, tak by byla dobrá.

Kam sis dal přihlášku na školu a proč?

Na stavební do Hradce, protože mě to tam láká.

Koho máš ze třídy nejraději?

Nikoho.

Těšíš se na střední?

Ano.

David Tancoš, Tomáš Šmarda, Denis Sušil, 9. A

Rozhovor s vedoucí

školní jídelny

Jak se jmenujete?

Jmenuji se Petra Brandýská.

Jak jste se k této práci dostala?

Já jsem dřív pracovala ve škole jako vedoucí jídelny, potom jsem pracovala ve věznici a pak jsem vyhrála konkurz na vedoucí jídelny tady na Základní škole Sezemice.

Baví vás tahle práce?

Baví mě to moc.

Jakou školu jste vystudovala?

Vystudovala jsem Střední školu hotelovou v Meziříčí.

Jaká práce byla snem ve vašem dětství?

Můj největší sen v dětství byl stát se letuškou.

Dostala jste někdy nějakou stížnost na pokrm?

Ano, stížnosti. Třeba tu, že něco někomu nechutná.

Vaříte jídla, která vám nechutnají?

Vaříme jídla, která nám i nechutnají, musíme je vařit.

Stalo se vám někdy, že jste něco připálili a jak jste to řešili?

Ano, stalo se. No museli jsme začít úplně od začátku.

Stalo se vám někdy, že jste museli narychlo změnit oběd?

Stalo se, že jsme museli narychlo změnit oběd, nebylo to tedy tady, ale musíme mít na skladě alespoň krupici na krupicovou kaši.

Stalo se vám někdy něco vtipného nebo humorného?

No určitě ano, ale teď už nevím.

Lukáš Kařízek, Lucie Horáková 9. B

Naše přijímačky aneb ozubená kolečka útočí

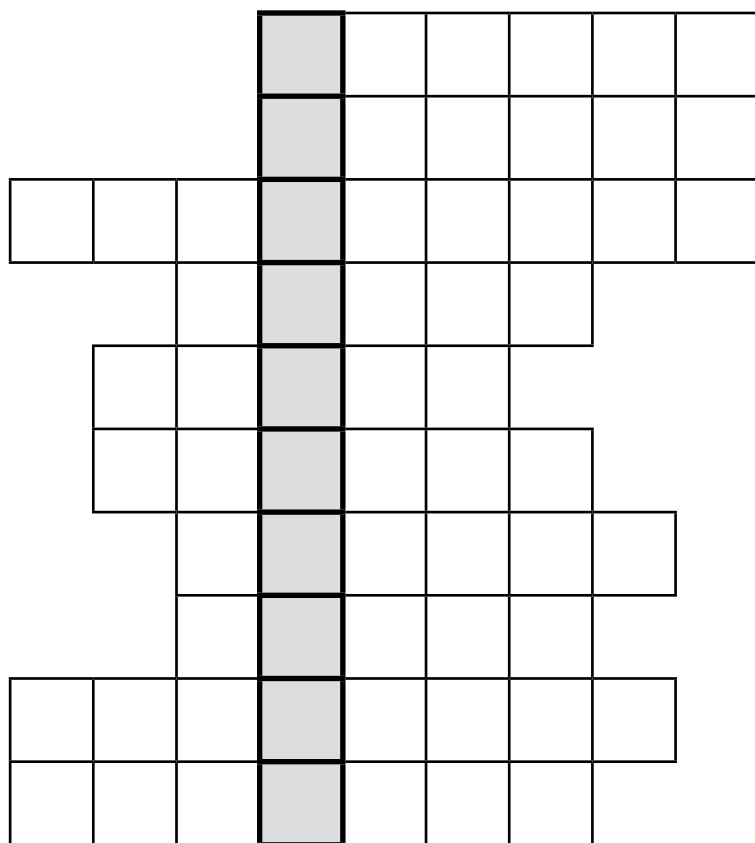
Jako téměř všichni deváťáci jsme museli psát přijímací zkoušky na střední školy. Naše očekávání a pocity se u každého lišily. Zatímco si někteří z nás nervózně okusovali prsty u nohou, jelikož na rukou už všechny okousali, jiní si lebedili s nohama na stole. Všichni jsme se pilně učili, učitelé pro nás tiskli různé testy, radili nám, říkali nám o všech různých „chytácích“, snažili se nás uklidnit. „To zvládnete,“ říkali, „bude to snadné,“ přesvědčovali. Povětšinou jsme to i přes pot, krev a hlavně slzy zvládli, ale snadné to určitě nebylo. Poté, co jsme testy dopsali, někdo jen doufal, že to napsal nejlépe, jak mohl, někdo spoléhal na druhý testový den a někdo si s tím nedělal hlavu a držel se známého přijímacího pořekadla „žlutá vesta - taky cesta“. Na přijímačky se nezvládnete naučit ze dne na

den. Asi nejlepší způsob, jak se na ně připravit je dávat pozor ve škole, počítat si příklady doma a procházet si testy z minulých let. Časem si všimnete, že všechny testy se drží určitého vzoru (rovnice, trocha geometrie, výpočty úhlů, v češtině pak hledání chyb, práce s textem), takže by vás testy neměly až tak zaskočit. Za co musím Cermat pochválit je rozličnost a originalita úloh (viz nadpis). Ale to zjistíte sami, až si budete tyto testy před svými přijímacími zkouškami procházet. Za celou třídu vám všem přejeme, abyste napsali vaše přijímačky dobře a nemuseli jste, jak by řekl pan učitel Firman, „někde zametat chodníky“.

Matěj Krátký, Tomáš Ulrych 9. B

Křížovka...

něco pro vaši hlavičku

1. Ve ... je nahoře čitatel a dole jmenovatel
2. Momentálně studujeme základní ...
3. Ve škole máme nejraději ...
4. Studujeme tu už ... let
5. Nesmíme chodit ... na výuku
6. Často jsme jezdili na ...
7. Až odejdeme bude nám ...
8. Školní hodina má 45 ...
9. Při hodině bychom měli pilně ...
10. V dubnu se dělaly přijímací zkoušky na ... školy

Filip Rážek, Filip Čapek, 9. B

Osmisměrka...

kdo hledá, ten najde

A	G	O	A	N	N	O	O	N	F	V	Q	F	W	C	R	W	M	I	B
U	X	B	H	N	Z	Č	E	Š	T	I	N	A	D	G	C	O	Z	P	T
F	G	Y	M	Y	I	A	N	I	Č	M	Ě	N	W	E	C	I	V	A	L
C	X	V	T	S	H	T	Y	C	E	A	N	C	M	B	Z	S	B	Q	B
L	O	X	Y	I	V	F	Š	R	D	T	T	T	Q	R	Z	U	Y	M	N
H	Z	M	O	P	G	Z	N	U	M	E	N	K	Z	A	L	J	F	S	H
A	Y	J	D	E	U	G	R	M	R	M	C	H	T	E	T	T	T	Q	F
D	L	K	P	J	E	Z	D	Q	O	A	M	D	I	H	J	G	K	L	Z
O	Z	Ř	X	Ě	X	B	A	H	E	T	I	D	Š	S	D	Q	A	W	F
S	M	Í	M	D	D	G	L	W	E	I	J	E	E	Z	C	A	K	P	K
K	Y	D	B	Z	P	Q	W	E	A	K	I	L	S	E	S	P	B	C	P
O	F	A	A	V	D	C	R	N	T	A	T	Y	Y	V	R	L	E	E	O
Č	N	X	E	M	U	A	I	D	S	S	A	Ř	A	A	C	E	D	K	Č
I	F	W	Y	T	Q	T	W	L	Q	K	T	T	Í	S	S	T	U	Q	Í
L	I	O	K	L	Č	K	R	B	L	H	O	W	S	D	R	I	H	T	T
O	W	X	X	I	X	W	N	E	Q	Ň	T	P	T	V	A	D	Z	A	A
V	I	L	L	K	N	E	T	Q	O	Y	D	O	Z	I	H	E	S	A	Č
Á	H	G	J	F	E	I	F	V	A	P	L	B	O	U	H	Ř	N	O	H
P	N	N	F	X	Č	F	Á	R	Z	X	L	E	C	I	N	B	E	Č	U
A	N	X	P	U	B	E	Z	O	J	E	O	E	C	M	U	D	D	W	L

DOSKOČILOVÁ, ANGLIČTINA, MATEMATIKA, SVATOŇOVÁ, UČEBNICE, UČITELKA, NĚMČINA, RUŠTINA, POČÍTAČ, HUDEBKA, ŘEDITEL, ČEŠTINA, DĚJEPIŠ, TABULE, LAVICE, TŘÍDA, KŘÍDA, SEŠIT

Lucie Horáková, Lukáš Kařízek, 9. B

Lyžák...
sněženky a machři!

Praha je všech
Čechů ráj!
Takže i náš :)

Slavíme...
Zvláště ve škole je co :)

„Běžák“
pohoda v bílé stopě

Zámek Nové Město
nad Metují

Trocha historie nikoho nezabije!

100 let
republiky

A zase slavíme...
to my umíme!

